பகிஷ்கரிப்பதா என்பதுகூட இன்றைக்குப் பலர் வந்து வற்புறுத்துகிற ஒரு செய்தியாக இருக்கிறது. நாங்கள் பெருத்த ஏமாற்றத்திற்கு ஆளாகியிருக்கிறோம். பாரபட்சம் காட்டப்பட்டிருக்கிறது ; எங்களுடைய சமுதாயத்திலே நாங்கள் கடைப்பிடிக்கிற பழக்க வழக்கங்களை நேரிடையாக மாற்ற முடியாமல், ஒரு கலாச்சார ஊடுருவல் செய்ய வேண்டுமென்பதற்காக இது செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் குற்றம் சாட்டுகிறேன். எனவே, சட்டத்தால் செய்ய முடியாததை ஒரு . . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இன்னும் நிறைய அலுவல்கள் இருக்கின்றன. நிறைய சட்ட முன்வடிவுகள் ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது.

முற்பகல் 11-05

திரு. ம. அப்துல் லத்தீப் : நேற்று வெள்ளிக்கிழமை என்று போனேன், அதுவும தாங்கள் பேசிக்கொண்டிருந்தீர்கள். வெள்ளிக்கிழமை தொழுகைக்குப் போக வேண்டும். தங்களின் பேச்சு முடிந்தவுடனே போனேனா? நான் அப்படியெல்லாம் போவதில்லை. இதற்காகவே இங்கே வந்து உட்கார்ந்திருக்கிறேன்.

எனவே, இது போகிற வருகிற பிரச்சினை இல்லை. இது உயிர் பிரச்சினை; எங்களுடைய பிரச்சினை, உயிர் பிரச்சினை. எனவே, இது ஏன் செய்யப்பட்டது ? இனிமேலாவது அதை அரசு பரிசீலனை செய்து, மறுபரிசீலனை செய்து எங்களுடைய நகரங்களில் இந்த முறையை மாற்றித் தருமா என நான் அறிய விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் நினைத்தால் இதைச் செய்ய முடியும் என்பதிலே எனக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது. சட்டம் ஒன்று இருக்கிறது. ஆனால் அந்தச் சட்டத்தை எப்படிப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்ற அதிகாரம் மாநில அரசிடத்திலும் இருக்கிறது என்பதை எடுத்துச்சொல்லி, தயவுசெய்து இப்படி பாரபட்சமாக செய்யப்பட்டிருக்கிற இந்த இட ஒதுக்கீட்டை இந்த அரசு கருணையோடு மாற்ற வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொண்டு, விடைபெறுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு முதலமைச்சர்.

மாண்புமிகு கலைஞர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று எழுந்துள்ள இந்தப் பிரச்சினை, அதைப் பற்றி நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அப்துல் லத்தீப் அவர்கள் மிகுந்த ஆவேசத்தோடு இங்கே எழுப்பியுள்ள இந்தப் பிரச்சினை அரசின்

கவனத்திற்கு வாராததல்ல. இந்தியாவினுடைய பிரதமராக இருந்த ராஜீவ் காந்தி அவர்களுடைய காலத்திலேயே பஞ்சாயத்து ராஜ் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டபோதே, அதனால் ஏற்படக்கூடிய சாதக பாதகங்களை அன்றைக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியின் சார்பிலும், ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இல்லாமல் அகற்றப்பட்ட பிறகு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலும் மிக விளக்கமாக எடுத்துக்கூறி, பஞ்சாயத்து ராஜ் சட்டம் இன்னும் பல திருத்தங்களோடு நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்; அதிலே நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஒரே ஒரு அம்சம், ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை நிச்சயமாக பஞ்சாயத்துத் தேர்தல், நகராட்சித் தேர்தல், மாநகராட்சித் தேர்தல் நடைபெற்றே ஆகவேண்டும் என்ற அந்தக் குறிப்பை மாத்திரம்தான் ஏற்றுக்கொள்ள முடியும்; இன்றைக்கு நீங்கள் கொண்டு வருகின்ற இந்தப் பஞ்சாயத்து ராஜ் சட்டம், முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியது இல்லை என்ற கருத்தை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறோம். பஞ்சாயத்துக்கள் இன்னும் அதிக சுயாட்சித் தன்மையோடு விளங்க வேண்டும் என்ற அந்தக் கருத்திலோ, அவைகளுக்கு மாநில அரசு மாத்திரமல்ல, மத்திய அரசும் நிதி வழங்க வேண்டும் என்கின்ற அந்தக் கருத்திலோ நாங்கள் வேறுபடவில்லை. ஆனால், இந்தியாவிலேயே மற்ற மாநிலங்களுக்கு எல்லாம் வழி காட்டக்கூடிய வகையில் பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது ஊராட்சி மன்றங்கள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் என்கின்ற இந்த இரண்டு அடுக்கு அளவோடு பஞ்சாயத்து நிலையை அமைத்தார்கள். அதற்கு முன்பெல்லாம் டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டு மெம்பர், டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டு தலைவர் என்றெல்லாம் இருந்து, அது ஒரு தனி சாம்ராஜ்யமாகவே விளங்கி வந்ததை வேரோடு அழித்துவிட வேண்டும்; அகற்ற வேண்டும் என்ற நல்ல நினைப்போடு பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் ஊராட்சி மன்றங்கள், அதற்கு மேல் அடுக்காக ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் என்ற நிலையைத் தோற்றுவித்தார்கள். அதை மாற்றிவிட்டு மறுபடியும் ஜில்லா போர்டுகளைப் போல மாவட்ட ஊராட்சி எல்லாம் அமைவது தேவைதானா என்ற இந்தக் கேள்வியை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எழுப்பாமல் இருந்திடவில்லை. ஆனால், நாடாளுமன்றத்தில் இந்த அளவிற்கு, எல்லா கட்சிகளும் வாதிட்டனவா என்றால் இல்லை என்று நான் மனக்குறையோடு கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்றைக்கு இங்கே பெண்கள் தொகுதி ஆக்கிவிட்டார்கள்; ஆதிதிராவிடர் தொகுதிகளாக ஆக்கிவிட்டார்கள் என்றெல்லாம் வருந்துகின்றவர்கள், வேதனைப்படுகின்றவர்கள் எல்லா கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களும் இருக்கிறார்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலே உள்ளவர்களுக்குக்கூட

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி] [1996 ஆகஸ்ட் 31

அந்தக் குறைபாடு உண்டு. அதனால்தான் சிதம்பரத்திலேகூட கழகத்தைச் சேர்ந்த ஒருவரே வழக்கு போட்டு, நேற்றையதினம் அதைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறார். எல்லோருக்கும் இந்த அதிருப்தி இருக்கிறது. ஆனால், இந்த அதிருப்திக்கு என்ன காரணம், இந்தச் சூழ்நிலைக்கு என்ன காரணம் என்றால் பஞ்சாயத்து ராஜ் சட்டத்திலே சில நார்ம்ஸ் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்று கட்டாயமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதைக் கடைப்பிடிக்காமல் ஊராட்சி ஒன்றியத் தேர்தலையோ அல்லது நகராட்சித் தேர்தலையோ, மாநகராட்சித் தேர்தலையோ நடத்தினால், இதுதான் சாக்கு என்று யாராவது ஒருவர் சென்று தடை பெற்றுவிட முடியும். அந்தத் தேர்தல் நடைபெறாமலே செய்துவிட முடியும். எனவே, ஒரு சிறு அளவுகூட அதற்கு வழிவகை இல்லாமல் இந்தத் தேர்தலை நடத்துவதற்கு நாம் ஏற்பாடுகளைச் செய்த காரணத்தாலேதான், எல்லாவற்றையும் ஒத்துக்கொண்டு தேர்தலை நடத்துகின்றோம். எல்லாவற்றையும் ஒத்துக்கொண்டு என்றால் தேர்தல் நடத்துவதற்கு ஒத்துக்கொண்டு.

முன்பு இருந்த ஆட்சியிலே 50 சதவீதம் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு என்றுகூட ஒதுக்கினார்கள். அதை வைத்தே ஒருவர் வழக்குமன்றம் சென்று, இடைக்காலத் தடை பெற்று, தேர்தல் நடைபெற முடியாமல் போயிற்று. ஆனால் 50% பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்குத் தேவையா, அந்த விதி முறை தேவையா என்றால், இல்லை. ஏனென்றால், தமிழ்நாட்டில் முக்கால் பகுதியினருக்கு மேற்பட்டவர்கள் பிற்படுத்தப்பட்டவர் களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். எனவே, அது நகராட்சியானாலும், ஊராட்சியானாலும், பேரூராட்சியானாலும் எந்த இடத்திலும் அவர்கள் போட்டியிடக் கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிற காரணத்தால் அது தேவையில்லாத ஒரு சட்டம். அதை யாரும் அரசு தன்னுடைய அதிகாரத்துக்கு உட்பட்டு கொண்டுவர முடியும் என்ற நினைப்போடு கொண்டு வந்த காரணத்தால், அது நீதிமன்றத்திலே அடிபட்டுப் போயிற்று. தேர்தல் நடத்த முடியாத ஒரு சூழ்நிலை உருவாயிற்று.

முற்பகல் 11-10

இன்றைக்கு அப்படிப்பட்ட ஒரு சிறிய சந்து பொந்துகூட சட்டத்திலே இல்லாமல், தேர்தல் நடத்தக் கூடாது என்று எண்ணுகின்றவர்களுக்கு வழியில்லாமல் இந்தச் சட்டத்தின்படியே நாம் தேர்தலை நடத்துகிறோம். எப்படியும் ஒவ்வொரு ஊரிலும், ஒவ்வொரு நகரத்திலும், நகரத்திலுள்ள வட்டத்திலும், வார்டுகளிலும் உள்ள ஏழை-எளிய மக்கள், பொதுமக்கள், அவர்களுக்குத் தேவையான சுகாதார வசதிகள், விளக்கு வசதிகள், சாலை வசதிகள், அடிப்படை

1996 ஆகஸ்ட் 31] [கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

வசதிகள் இவைகளைப் பெற வேண்டுமானால்—இன்றைக்குக் கோட்டையைச் சுற்றி அதிகக் கூட்டம் இருப்பதற்குக் காரணமேகூட, அங்கே யாரிடத்திலே போய் சொல்லுவது என்று தெரியாத காரணத்தால், இங்கிருக்கிற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை நாடி அந்தந்த ஊர்ப் பொதுமக்கள் வந்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். என்னைச் சந்திக்கவோ, அமைச்சர்களைச் சந்திக்கவோ மட்டுமல்ல, ஏராளமானவர்கள் அந்தந்த ஊர்களிலிருந்து அமைச்சர்களைச் சந்திக்க வருகிறார்கள் என்றால், அவர்களுடைய ஊர்ப் பிரச்சினைகளுக்குத்தான். ஏதோ ஒன்றிரண்டு சொந்தப் பிரச்சினைகளாக இருக்கலாம். பொதுவாக, பெரும்பாலானவர்கள் பொதுப் பிரச்சனைகளுக்காகவே வருகிறார்கள். இவைகளெல்லாம் ஓரளவிற்கு நின்று, ஆங்காங்கே மக்கள் பிரதிநிதிகள் கிராமங்களில், பேரூராட்சிகளில், நகராட்சிகளில் அமைந்துவிடுவார்களேயானால், அரசாங்கத்தினுடைய திட்டங்களெல்லாம் வெகுவிரைவிலே சென்று மக்களை அடையும் என்பதற்காகத்தான், எப்படியும் ஊராட்சித் தேர்தலை, நகராட்சித் தேர்தலை விரைவில் நடத்தி முடிக்க வேண்டுமென்று தேர்தல் அறிக்கையிலே அறிவித்து, கவர்னர் உரையிலும் அறிவித்து, நிதிநிலை அறிக்கையிலும் அறிவித்து இன்றைக்கு தேர்தலை நடத்த நாம் தயாராக இருக்கிறோம்.

நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அப்துல் லத்தீப் அவர்கள் சொல்கின்ற அந்தக் குறைபாடுகள் தவறு என்று நான் சொல்லவில்லை. உதாரணமாக இதே சென்னை மாநகரத்திலே மைலாப்பூரில் 9 பெண்கள் தொகுதிகள் இந்தத் தேர்தலில். ஆனால் சைதாப்பேட்டையில் ஒரு பெண் தொகுதிகூட கிடையாது. இப்படி இருப்பதற்கு என்ன காரணம் என்றால், ஒவ்வொன்றையும், நகராட்சிகள் என்றால் நகராட்சியைக் கூட்டி மொத்த தொகுப்பாக எடுத்துக்கொண்டு, அதிலே சதவிகிதம் பார்த்து செய்ய வேண்டுமென்று நார்ம்ஸ் இருக்கிறது. எல்லா ஊராட்சி ஒன்றியங்களையும் ஒன்றாக ஆக்கி, ஒரு தொகுப்பாக வைத்துக்கொண்டு அதிலே ஒரு குறிப்பிட்ட சதவிகிதம் பார்த்து எடுக்க வேண்டுமென்று நார்ம்ஸ் இருக்கிறது. அதை மீறி நாம் செயல்பட்டால் உடனடியாக கோர்ட்டுக்குச் செல்வார்கள். தேர்தல் நடைபெற முடியாமல் போய்விடும். எனவே இந்தத் தேர்தலை எப்படியாவது நடத்தி முடித்து, அடுத்த பஞ்சாயத்துத் தேர்தல், நகராட்சித் தேர்தல் வருவதற்கு முன்பாக, மைய அரசோடு கலந்து பேசலாம். ஏனென்றால், எல்லா மாநிலங்களிலும் இந்தத் தேர்தல் அநேகமாக நடந்து முடிந்துவிட்டது. நாம்தான் பாக்கியாக இருக்கிறோம். எனவே, நாம் இந்தத் தேர்தலை நடத்தி முடித்துவிட்டு, மைய அரசோடு பேசி, அடுத்தத் தேர்தலையாவது எத்தகைய குழப்பங்களும்

இல்லாத அளவில் நடத்துவதற்கு ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்கலாம் என்று எண்ணுகிறேன். எனவே இதில் முக்கியப் பொறுப்பு எதுவும் மாநில அரசுக்குக் கிடையாது. இந்தக் குறைபாடுகளுக்கெல்லாம் மாநில அரசு பொறுப்பல்ல. அதைப்போல இன்றைக்கு இருக்கிற மத்திய அரசும் பொறுப்பல்ல. ஏற்கெனவே இருந்த மத்திய அரசு வகுத்தளித்த நார்ம்ஸ்படி தேர்தலை நடத்த வேண்டியிருக்கிறது. எனவே யாரையும் குறை சொல்லாமல், எப்படியாவது தேர்தலை நடத்தி முடித்து, மக்களோடு தொடர்பு வைத்துக் கொள்ளக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலையை, அரசின் திட்டங்கள் மக்களுக்குப் போய்ச் சேர வேண்டுமென்ற சூழ்நிலையை உருவாக்குவதற்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அப்துல் லத்தீப் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, இந்த அளவில் என்னுடைய உரையை நிறைவு செய்கிறேன்.

3. கவன ஈர்ப்பு

(அ) தொழுநோய் ஆய்வாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை விதி 55-ன்கீழ், அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினை மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாக்டர் பத்மா, மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வு மற்றும் மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்கு கொண்டு வருவார். டாக்டர் பத்மா.

டாக்டர் பத்மா : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே,

"தேசிய தொழுநோய் ஒழிப்புத் திட்டத்தின்கீழ் 1989-ஆம் ஆண்டு தொழுநோய் ஆய்வாளர் பயிற்சி பெற்ற 52 பேருக்கு வேலை கொடுக்காததால், அவர்கள் குடும்பத்தில் ஏற்பட்டுள்ள இன்னல்கள் குறித்து" அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினை மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வு மற்றும் மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்ட விவர அறிக்கை ஒன்று அவைமுன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

அறிக்கை

தேசிய தொழுநோய் ஒழிப்புத் திட்டம் முதன் முதலில் மத்திய அரசு மானியத்துடன் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. தற்போது இத்திட்டம், மாநில